

¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ،² مَا لَكُمْ أَنْتُمْ تَضْرِبُونَ هَذَا الْمَثَلَ عَلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ، قَائِلِينَ، الْآبَاءُ أَكَلُوا الْجِصْرِمَ وَأَسْتَأْنُ الْآبَاءِ صَرِسَتْ.³ حَتَّى أَنَا يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لَا يَكُونُ لَكُمْ مِنْ بَعْدُ أَنْ تَضْرِبُوا هَذَا الْمَثَلَ فِي إِسْرَائِيلَ.⁴ هَا كُلُّ النَّفْسِ هِيَ لِي، نَفْسُ الْآبِ كَنَفْسِ الْإِبْنِ. كِلَاهُمَا لِي. النَّفْسُ الَّتِي تُحْطِئُ هِيَ تَهْمُوتُ.⁵ وَالْإِنْسَانُ الَّذِي كَانَ بَارًّا وَقَعَلَ حَقًّا وَعَدْلًا،⁶ لَمْ يَأْكُلْ عَلَى الْجِبَالِ وَلَمْ يَرْفَعْ عَيْنَيْهِ إِلَى أَصْنَامِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ، وَلَمْ يَتَّخِذْ امْرَأَةً قَرِيبَةً وَلَمْ يَقْرُبْ امْرَأَةً طَامِثًا،⁷ وَلَمْ يَطْلَمْ إِنْسَانًا، بَلْ رَدَّ لِلْمَذْيُونِ رَهْنَهُ، وَلَمْ يَغْتَصِبْ اغْتِصَابًا بَلْ بَدَلَ خُبْرَهُ لِلْجُوعَانِ وَكَسَا الْعُرْيَانَ ثَوْبًا،⁸ وَلَمْ يُعْطِ بِالرَّبَا، وَلَمْ يَأْخُذْ مُرَابَحَةً، وَكَفَّ يَدَهُ عَنِ الْجَوْرِ، وَأَجْرَى الْعَدْلَ الْحَقَّ بَيْنَ الْإِنْسَانِ، وَالْإِنْسَانُ⁹ وَسَلَكَ فِي قَرَائِصِي وَحَفِظَ أَحْكَامِي لِيَعْمَلَ بِالْحَقِّ فَهُوَ بَارٌّ. حَيَاةً يَخْتَارُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹⁰ فَإِنْ وَلَدَ ابْنًا مُعْتِيفًا سَفَاكَ دَمًا، فَقَعَلَ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ¹¹ وَلَمْ يَفْعَلْ كُلَّ تِلْكَ، بَلْ أَكَلَ عَلَى الْجِبَالِ وَتَجَسَّسَ امْرَأَةً قَرِيبَةً¹² وَطَلَّمَ الْفَقِيرَ وَالْمِسْكِينَ، وَاعْتَصَبَ اغْتِصَابًا، وَلَمْ يَرْدِ الرَّهْنَ، وَقَدْ رَفَعَ عَيْنَيْهِ إِلَى الْأَصْنَامِ وَقَعَلَ الرَّجْسَ،¹³ وَأَعْطَى بِالرَّبَا وَأَخَذَ الْمُرَابَحَةَ، أَقْبَحًا. لَا يَخْتَارُ. قَدْ عَمِلَ كُلُّ هَذِهِ الرَّجَاسَاتِ فَمَوْتًا يَمُوتُ. دَمُهُ يَكُونُ عَلَى نَفْسِهِ.¹⁴ وَإِنْ وَلَدَ ابْنًا رَأَى جَمِيعَ خَطَايَا أَبِيهِ الَّتِي فَعَلَهَا قَرَأَهَا وَلَمْ يَفْعَلْ مِثْلَهَا.¹⁵ لَمْ يَأْكُلْ عَلَى الْجِبَالِ وَلَمْ يَرْفَعْ عَيْنَيْهِ إِلَى أَصْنَامِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ وَلَا تَجَسَّسَ امْرَأَةً قَرِيبَةً¹⁶ وَلَا طَلَّمَ إِنْسَانًا وَلَا ارْتَهَنَ رَهْنًا وَلَا اغْتَصَبَ اغْتِصَابًا، بَلْ بَدَلَ خُبْرَهُ لِلْجُوعَانِ وَكَسَا الْعُرْيَانَ ثَوْبًا¹⁷ وَرَفَعَ يَدَهُ عَنِ الْفَقِيرِ وَلَمْ يَأْخُذْ رِبَاً وَلَا مُرَابَحَةً، بَلْ أَجْرَى أَحْكَامِي وَسَلَكَ فِي قَرَائِصِي، فَإِنَّهُ لَا يَمُوتُ بِإِثْمِ أَبِيهِ. حَيَاةً يَخْتَارُ.¹⁸ أَمَّا أَبُوهُ فَلَأَنَّهُ طَلَّمَ طَلْمًا وَاعْتَصَبَ اغْتِصَابًا، وَعَمَلَ عَمَلَ الصَّالِحِ بَيْنَ شَعْبِهِ، فَهُوَ ذَا يَمُوتُ بِإِثْمِهِ.¹⁹ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ، لِمَاذَا لَا يَحْمِلُ الْإِبْنُ مِنْ إِثْمِ الْآبِ. أَمَّا الْإِبْنُ فَقَدْ فَعَلَ حَقًّا وَعَدْلًا. حَفِظَ جَمِيعَ قَرَائِصِي وَعَمَلَ بِهَا فَحَيَاةً يَخْتَارُ.²⁰ النَّفْسُ الَّتِي تُحْطِئُ هِيَ تَمُوتُ. الْإِبْنُ لَا يَحْمِلُ مِنْ إِثْمِ الْآبِ وَالْآبُ لَا يَحْمِلُ مِنْ إِثْمِ الْإِبْنِ. يَرُ الْبَارُّ عَلَيْهِ يَكُونُ وَشَرُّ الشَّرِّيرِ عَلَيْهِ يَكُونُ.²¹ فَإِذَا رَجَعَ الشَّرِّيرُ عَنْ جَمِيعِ خَطَايَاهُ الَّتِي فَعَلَهَا وَحَفِظَ كُلَّ قَرَائِصِي وَقَعَلَ حَقًّا وَعَدْلًا فَحَيَاةً يَخْتَارُ. لَا يَمُوتُ.²² كُلُّ مَعَاصِيهِ الَّتِي فَعَلَهَا لَا تُذَكَّرُ عَلَيْهِ. فِي بَرِّهِ

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:²Was treibt ihr unter euch im Lande Israel dies Sprichwort und sprecht: "Die Väter haben Herlinge gegessen, aber den Kindern sind die Zähne davon stumpf geworden"?³So wahr als ich lebe, spricht der HERR HERR, solches Sprichwort soll nicht mehr unter euch gehen in Israel.⁴Denn siehe, alle Seelen sind mein; des Vaters Seele ist sowohl mein als des Sohnes Seele. Welche Seele sündigt, die soll sterben.⁵Wenn nun einer fromm ist, der recht und wohl tut,⁶der auf den Bergen nicht isset, der seine Augen nicht aufhebt zu den Götzen des Hauses Israel und seines Nächsten Weib nicht befleckt und liegt nicht bei der Frau in ihrer Krankheit,⁷der niemand beschädigt, der dem Schuldner sein Pfand wiedergibt, der niemand etwas mit Gewalt nimmt, der dem Hungrigen sein Brot mitteilt und den Nackten kleidet,⁸der nicht wuchert, der nicht Zins nimmt, der seine Hand vom Unrechten kehrt, der zwischen den Leuten recht urteilt,⁹der nach meinen Rechten wandelt und meine Gebote hält, daß er ernstlich darnach tue: das ist ein frommer Mann, der soll das Leben haben, spricht der HERR HERR.¹⁰Wenn er aber einen Sohn zeugt, und derselbe wird ein Mörder, der Blut vergießt oder dieser Stücke eins tut,¹¹und der andern Stücke keins tut, sondern auf den Bergen isset und seines Nächsten Weib befleckt,¹²die Armen und Elenden beschädigt, mit Gewalt etwas nimmt, das Pfand nicht wiedergibt, seine Augen zu den Götzen aufhebt und einen Greuel begeht,¹³auf Wucher gibt, Zins nimmt: sollte der Leben? Er soll nicht

الَّذِي عَمِلَ يَحْيَا. ²³ هَلْ مَسَرَّةَ أَسْرَ يَمُوتَ الشَّرِيرُ يَقُولُ
السَّيِّدُ الرَّبُّ. أَلَا يَرْجُوهُ عَنْ طَرَفِهِ قَيِّحًا. ²⁴ وَإِذَا رَجَعَ
الْبَارُّ عَنْ بَرِّهِ وَعَمِلَ إِنَّمَا وَفَعَلَ مِثْلَ كُلِّ الرَّجَاسَاتِ الَّتِي
يَفْعَلُهَا الشَّرِيرُ، أَقَيِّحًا. كُلُّ بَرِّهِ الَّذِي عَمِلَهُ لَا يُذَكِّرُ. فِي
حَيَاتِهِ الَّتِي حَاتَهَا وَفِي حَطِيئَتِهِ الَّتِي أَحْطَأَ بِهَا
يَمُوتُ. ²⁵ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ، لَيْسَتْ طَرِيقُ الرَّبِّ مُسْتَوِيَّةً.
فَاسْمَعُوا الْآنَ يَا بَنَاتِ إِسْرَائِيلَ. أَطَرِيقِي هِيَ غَيْرُ
مُسْتَوِيَّةٍ. أَلَيْسَتْ طَرِيقُكُمْ غَيْرُ مُسْتَوِيَّةٍ. ²⁶ إِذَا رَجَعَ الْبَارُّ
عَنْ بَرِّهِ وَعَمِلَ إِنَّمَا وَصَاتَ فِيهِ، فَيَأْتِيهِمُ الَّذِي عَمِلَهُ
يَمُوتُ. ²⁷ وَإِذَا رَجَعَ الشَّرِيرُ عَنْ شَرِّهِ الَّذِي فَعَلَ، وَعَمِلَ
حَقًّا وَعَدْلًا، فَهُوَ يُحْيِي نَفْسَهُ. ²⁸ رَأَى قَرْجَعُ عَنْ كُلِّ
مَعَاصِيهِ الَّتِي عَمَلَهَا فَحَيَاةً يَحْيَا. لَا يَمُوتُ. ²⁹ وَبَنَاتُ
إِسْرَائِيلَ يَقُولُنَّ، لَيْسَتْ طَرِيقُ الرَّبِّ مُسْتَوِيَّةً. أَطَرِيقِي
غَيْرُ مُسْتَقِيمَةٍ يَا بَنَاتِ إِسْرَائِيلَ. أَلَيْسَتْ طَرِيقُكُمْ غَيْرُ
مُسْتَقِيمَةٍ. ³⁰ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَقْضِي عَلَيْكُمْ يَا بَنَاتِ إِسْرَائِيلَ
كُلُّ وَاحِدٍ كَطَرَفِهِ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. تُوْبُوا وَارْجِعُوا عَنْ
كُلِّ مَعَاصِيكُمْ، وَلَا يَكُونُ لَكُمْ الْإِثْمُ مَهْلَكَةً. ³¹ اِطْرَحُوا
عَنْكُمْ كُلَّ مَعَاصِيكُمْ الَّتِي عَصَيْتُمْ بِهَا، وَاعْمَلُوا لِأَنْفُسِكُمْ
قُلُوبًا جَدِيدًا وَزَوْجًا جَدِيدَةً. فَلَمَّاذَا تَمُوتُونَ يَا بَنَاتِ
إِسْرَائِيلَ. ³² لَأَنِّي لَا أَسْرُ يَمُوتُ مَنْ يَمُوتُ يَقُولُ السَّيِّدُ
الرَّبُّ. فَارْجِعُوا وَاحْيُوا.

leben, sondern weil er solche Greuel alle getan hat, soll er des Todes sterben; sein Blut soll auf ihm sein. ¹⁴ Wo er aber einen Sohn zeugt, der solche Sünden sieht, so sein Vater tut, und sich fürchtet und nicht also tut, ¹⁵ ißt nicht auf den Bergen, hebt seine Augen nicht auf zu den Götzen des Hauses Israel, befleckt nicht seines Nächsten Weib, ¹⁶ beschädigt niemand, behält das Pfand nicht, nimmt nicht mit Gewalt etwas, teilt sein Brot mit dem Hungrigen und kleidet den Nackten, ¹⁷ der seine Hand vom Unrechten kehrt, keinen Wucher noch Zins nimmt, sondern meine Gebote hält und nach meinen Rechten lebt: der soll nicht sterben um seines Vaters Missetat willen, sondern leben. ¹⁸ Aber sein Vater, der Gewalt und Unrecht geübt hat und unter seinem Volk getan hat, was nicht taugt, siehe, der soll sterben um seiner Missetat willen. ¹⁹ So sprecht ihr: Warum soll denn ein Sohn nicht tragen seines Vaters Missetat? Darum daß er recht und wohl getan und alle meine Rechte gehalten und getan hat, soll er leben. ²⁰ Denn welche Seele sündigt, die soll sterben. Der Sohn soll nicht tragen die Missetat des Vaters, und der Vater soll nicht tragen die Missetat des Sohnes; sondern des Gerechten Gerechtigkeit soll über ihm sein. ²¹ Wo sich aber der Gottlose bekehrt von allen seine Sünden, die er getan hat, und hält alle meine Rechte und tut recht und wohl, so soll er leben und nicht sterben. ²² Es soll aller seiner Übertretung, so er begangen hat, nicht gedacht werden; sondern er soll leben um der Gerechtigkeit willen, die er tut. ²³ Meinst du, daß ich Gefallen habe am

Tode des Gottlosen, spricht der HERR, und nicht vielmehr, daß er sich bekehre von seinem Wesen und lebe?²⁴ Und wo sich der Gerechte kehrt von seiner Gerechtigkeit und tut Böses und lebt nach all den Greueln, die ein Gottloser tut, sollte der leben? Ja, aller seiner Gerechtigkeit, die er getan hat, soll nicht gedacht werden; sondern in seiner Übertretung und Sünde, die er getan hat, soll er sterben.²⁵ Doch spricht ihr: Der HERR handelt nicht recht. So hört nun, ihr vom Hause Israel: Ist's nicht also, daß ich recht habe und ihr unrecht habt?²⁶ Denn wenn der Gerechte sich kehrt von seiner Gerechtigkeit und tut Böses, so muß er sterben; er muß aber um seiner Bosheit willen, die er getan hat, sterben.²⁷ Wiederum, wenn der Gottlose kehrt von seiner Ungerechtigkeit, die er getan hat, und tut nun recht und wohl, der wird seine Seele lebendig erhalten.²⁸ Denn weil er sieht und bekehrt sich von aller Bosheit, die er getan hat, so soll er leben und nicht sterben.²⁹ Doch sprechen die vom Hause Israel: Der HERR handelt nicht recht. Sollte ich Unrecht haben? Ihr vom Hause Israel habt unrecht.³⁰ Darum will ich euch richten, ihr vom Hause Israel einen jeglichen nach seinem Wesen, spricht der HERR HERR. Darum so bekehrt euch von aller Übertretung, auf daß ihr nicht fallen müsset um der Missetat willen.³¹ Werfet von euch alle eure Übertretung, damit ihr übertreten habt, und machet euch ein neues Herz und einen neuen Geist. Denn warum willst du sterben, du Haus Israel?³² Denn ich habe keinen Gefallen am Tode des Sterbenden, spricht der HERR HERR. Darum bekehrt euch, so werdet ihr

leben.